

4. GYERMEK MISSZIÓS ÜNNEPÉLY

A TEREMTŐ ÉS GONDVISELŐ ISTEN

Szereplők: beszélő, fiúk és lányok kórusa(szavalókórus), fiúhang, lányhang, versmondók. Zenélő és éneklő gyerekek.

BESZÉLŐ

„AZ EMBER MINDEN JELSZERINT ARRA VAN TEREMTVE, HOGY GONDOLKOZZÉK;
EBBEN REJLIK MINDEN MÉLTÓSÁGA ÉS ÉRDEME;
EGYETLEN KÖTELESSÉGE AZ, HOGY HELYESEN GONDOLKOZZÉK.
A REND PEDIG AZT KÍVÁNJA, HOGY Ő N M A G Á N, A T E R E M T Ő J É N É S A R E N D E L T E –
T É S É N KEZDJE A GONDOLKODÁST.” Ezeket a szavakat a nagy francia tudós, Blaise Pascal (ejtsd:
Blész Paszkál) mondta. A élet eredetén és értelmén már gyerekkorunktól gondolkodunk. Istenben hívő
szüleinktől, barátainktól, tanítóinktól sokat tanultunk. Azt mondhatjuk, hogy titokzatos módon még Valaki tanít
bennünket. Hisszük, hogy ez a Valaki: az Isten.

Vers

BALÁZS BÉLA: FELMONDOM A LECKÉT

Édes, jó Istenem,
Ugye, hogy te látod:
Úgy állok előtted,
Mint kicsi diákod,
Csendes énekszóval felmondom a leckét.

Édes, jó Istenem,
Ugye, hogy figyeltem:
Mondottam éneked,
Mondom énekemben.
Tarka játékok közt téged tanultalak.

Ha még így tanullak
S végső leckéd meglesz,
Magasabb osztályba
Ugye feleresztesz?
Édes jó Istenem, hogy itt ne maradjak.

BESZÉLŐ

Ki ültette az emberi szívbe azt, hogy keresse Teremtőjét? Sokan, sokféle módon keresték Istent. Zelk Zoltán a következő kis versike írója fogalmazta meg a minden emberben ott mocorgó kérdést:

Vers

ZELK ZOLTÁN: FELEJ, HA VAGY!
Szélfűtta levél a világ.
De hol az ág? de Ki az ág?

BESZÉLŐ

Kicsoda az Isten? Nagyon régi kérdés ez. Kérdezzünk, és közben nem vesszük észre, hogy a Teremtő is kérdez olykor minket. Azért kérdez, hogy saját kérdéseinkre könnyebben megtaláljuk a választ. A válasz: Nála van.

FIÚK

„Ki akarja elhomályosítani örök rendemet
értelem nélküli szavakkal?”

LÁNYOK

„Övezd hát föl derekadat férfiasan!
Én kérdezlek, te meg oktass engem!”

FIÚHANG

Hol voltán, amikor a fölnek alapot vetettem?

MÁSIK FIÚHANG

Mondd el, ha tudsz valami okosat!

LÁNYHANG

Tudod, ki szabta meg annak méreteit?
Vagy ki feszített ki fölötte mérőzsinórt?

MÁSIK LÁNYHANG

Mire vannak erősítve oszlopai,
Vagy ki helyezte el sarokkövét?

FIÚK KÓRUSA

Ki zárta el ajtókkal a tengert,
Amikor buzogva előtört?

FIÚHANG

Lett-e parancsodra reggel, mióta élsz?

LÁNYHANG

Eljutottál-e a tenger forrásáig?
Bejártad-e a mélység alját?

FIÚKÓRUS

Eljutottál-e a hó tárházához?

LÁNYKÓRUS

Melyik útról oszlik el a világosság,
És honnan árad szét a keleti szél a földön?

FIÚKÓRUS

Össze tudod-e kötni a Fiastyúk szárait?
A Kaszás-csillag köteleit meg tudod-e oldani?

LÁNYOK KÓRUSA

Ismered-e az ég szabályait?
El tudod-e juttatni hangodat a felhőkig?

FIÚK KÓRUSA

Tudsz-e villámokat küldeni újtukra?

LÁNYHANG

A te parancsodra száll-e magasan a sas?

EGYÜTT FIÚK-LÁNYOK

Ki szerez eledelt a hollónak,
Amikor fiókái Istenhez kiáltanak,
És kóvályognak, mert nincs mit enniük?

BESZÉLŐ

Természetesnek tartjuk, hogy élet van körülöttünk, vannak növények-állatok. Természetesnek tartjuk, hogy mi emberek is élünk. Hogy az éjszaka után felkel a nap, hogy mozog kezünk-lábunk, van erőnk. Természetesnek tartjuk, hogy van mit ennünk, hogy van otthonunk, ruháink. Ha mégis olykor hiányt szenvedünk valamiben, akkor meglepődünk, elégedetlenkedünk és méltatlankodunk. Istenünk azonban úgy teremtette meg a Földet, hogy senki ne nélkülözzön.

FIÚK KÓRUSA

Ő ad eledelt minden élőlénynek,
Mert örökké tart szeretete.

ÉNEK

Dicsőítlek, jó Uram... *Kicsiny kis fény c. énekes 33.sz.*
Azért, hogy oly szép a föld... *Hitiünk én. 11 sz.*

Vers

TÚRMEZEI ERZSÉBET: MI AZ ÖVÉ?

Az Úr Jézusé a tenger
meg a csillagok fenn az égen.
Ki tudná őket megszámolni?
Ott tündökölnék réges-régen.

Az Úr Jézusé a föld is:
hegye, völgye meg minden bokra.
Kék egéből Ő visel gondot
minden mezőn a virágokra.

Az Úr Jézusé a kincs is:
arany, ezüst, gyémántok éke.
Ezért nem kell aggódni annak,
akinek Ő a menedéke.

Az Úr Jézusé itt minden,
a kis madárcák neki zengnek.
Csak azt mondd meg, királya lett-e
az Úr Jézus a te szívednek?

Az Úr Jézusé a felleg:
arra száll, merre Ő akarja.
A csillagoknak millióit
szelíden igazgatja karja.

Ha az övé mát a szíved,
akkor kérd Őt este és reggel:
vezéreljen téged is híven
a ragyogó csillagsereggel.

Milyen öröm lesz tudni mindig,
ha csillogó szemükbe nézel:
őket fenn és téged itt lenn
Ugyanaz vezet biztos kézzel.

Zenei betét

VERS

MAX JAKOB: TIÉD A LEVEGŐ (részlet) (ejtsd: Zsakob)

Tiéd a levegő, amelyet beszívok, a te fényedet láthatom
tiéd a nyár, amely felé törekszem és tiéd a víz, melyet iszom
tiéd a kék ég, a mezők, a hegy, az erdő, a lomb
tiéd minden szavam, az értelmét is te adtad
tiéd e hővel teli test, amelyben lakom

....

A természet csodás, hegycsúcsok és fűszálak
hirdeti mind erőd, minden Igéből árad.
Istenem, nincsen a világon röpke nesz
mely engedelmedet kerülve zengni kezd
tudtod nélkül csak egy hajszál se hull sose
s napestig Tégedet áldanunk kellene.

BESZÉLŐ

A teremtett világ, amely körülvesz minket, egy tudatos Alkotóról beszél. Minden élőlénynek, elemnek feladata van. Hanyagságunk és ellenkezésünk okozza, hogy sokan nem veszik ezt észre. Így szól erről a Biblia:

LÁNYOK KÓRUSA

„Ami megismerhető Istenből, az nyilvánvaló előttük,
mivel Isten nyilvánvalóvá tette számukra”,

FIÚK KÓRUSA

„Ami ugyanis nem látható belőle: az Ő örök hatalma és Istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható”:

BESZÉLŐ

A teremtés legszebb, legnagyobb alkotása az ember. Megteremtésekor Isten képmását tükrözte. Belső világa szeretetteljes és jóságos volt.

Vers

NYOLCADIK ZSOLTÁR

Mikor látom egeidet,
A te ujjaidnak munkáját,
A holdat és a csillagokat,
Amelyeket teremtettél,
Micsoda az ember – mondom –
Hogy megemlékezel róla?
És az embernek fia,
Hogy gondod van reá?
Hiszen kevéssel tetted őt
Kisebbé az Istennél,
És dicsőséggel és tisztességgel
Megkoronáztad őt!
Úrrá tetted őt kezeid munkáin,
Mindent lábai alá vetettél:
Juhokat és mindenféle barmot,
És még a mezőnek vadját is,
Az ég madarait és a tenger halait,
Mindent, ami a tenger ösvényein jár.
Mi urunk, Istenünk,
Mily felséges a te neved
Az egész földön!

BESZÉLŐ

Ma elvadult a világunk, nincs meg az az összhang a természet és az ember között, mint kezdetben. Lesz-e valaha olyan állapot, mint egykor volt, a teremtéskor? Lesz-e ugyanolyan szép minden, mint akkor volt? A Biblia így felel erre a kérdésre:

FIÚK-LÁNYOK EGYÜTT

„Íme újjáteremtek mindent!”

FIÚHANG

Mert én új eget és új földet teremtek.

LÁNYHANG

A régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

FIÚKÓRUS

Ezért örvendjetelek és vígadjatok mindörökké annak, amit teremtek.

LÁNYKÓRUS

„És az Isten sátora az emberekkel lesz”

FIÚK-LÁNYOK EGYÜTT

„Ezek az igék megbízhatók és igazak”

A gyerekek Beethoven: A mennybolt dicsér c. énekének dallamára vonulnak le.